

CASUS WETENSCHAPPELIJKE INTEGRITEIT

2017

Het claimen van auteurschap, hergebruik - gegrond

Technische Universiteit Eindhoven

1. Onderwerp van de klacht

Beklaagde claimt eerste auteurschap voor een werk waaraan hij geen noemenswaardige bijdrage heeft geleverd. Hergebruik van een artikel.

2. Rapport van de commissie wetenschappelijke integriteit.

Inleiding en tijdslijn:

Op ... 2017 is de klacht in kwestie via email aan de secretaris gedeponereerd bij de Klachtencommissie Wetenschappelijke Integriteit. In overeenstemming met de reglementen is door voorzitter en secretaris een behandelcommissie samengesteld.

In de loop van het proces bleek dat – onafhankelijk van deze casus – een van de leden van de behandelcommissie via een project een mogelijke samenwerking met beklagde zou aangaan, waarna hij zich op 2017 heeft verschoond. Zijn positie in de behandelcommissie is overgenomen door een ander lid van de Klachtencommissie.

De behandelcommissie heeft de klacht op 2017 besproken en ontvankelijk verklaard. Daarop is de klacht naar beklagde gestuurd en is deze om een reactie gevraagd, die op 2017 is ontvangen en gedeeld met klager.

Op ... 2017 hebben de leden van de behandelcommissie nogmaals overlegd over de klacht en reactie en naar aanleiding daarvan zowel klager als beklagde om toelichting op enkele specifieke punten gevraagd. Die toelichtingen zijn door de behandelcommissie ontvangen op ... 2017 (klager) en ... 2017 (beklaagde).

Tevens is besloten om XX (getuige 1) en YY (getuige 2) te horen als getuigen. De getuigen zijn op ... 2017 gehoord door de voorzitter en secretaris. De samenvattingen hiervan zijn aan de getuigen voorgelegd en door hen geaccordeerd. Getuige 1 heeft op verzoek van de voorzitter per email nog een aanvullende verklaring gedaan die aan het dossier is toegevoegd.

Alle documenten zijn met betrokken partijen gedeeld.

Vervolgens is besloten een hoorzitting te beleggen met beide partijen. Deze vond plaats op ... 2017. Hierbij waren aanwezig zowel klager als beklagde, als ook de volledige behandelcommissie. Tijdens de hoorzitting is eerst klager gelegenheid geboden de klacht toe te lichten, waarop de commissieleden preciserende vragen stelden. Vervolgens is de

beklaagde om reactie gevraagd, eveneens gevolgd door vragen van de commissie. Ten slotte hebben klager en beklagde gelegenheid gekregen voor een slotwoord. Van de hoorzitting is verslag gemaakt dat is voorgelegd aan beide partijen.

Aansluitend aan de hoorzitting heeft de klachtencommissie in besloten bespreking de casus doorgenomen, wat heeft geleid tot bijgaand advies. Het conceptadvies is voorgelegd aan beide partijen, die gelegenheid hadden een reactie aan het dossier toe te voegen.

Samenvatting van de klacht:

Klager heeft stage gedaan bij het bedrijf ZZ, begeleid door getuige 1 en getuige 2, met beklagde als verantwoordelijk hoogleraar. Tijdens die stage heeft hij een methode ontwikkeld die uitvoerig is beschreven in zijn stageverslag. Een kortere beschrijving is door hem in ... 2015 gepubliceerd als de conferentiebijdrage:
..... (hierna aangeduid als P1)

Van deze publicatie is hij eerste auteur, met de stagebegeleiders getuige 1 en getuige 2 als coauteur. Beklaagde is geen coauteur, op grond van het feit dat hij vrijwel geen (directe) betrokkenheid bij het werk van klager heeft gehad.

In 2016 heeft beklagde een conferentiebijdrage gepubliceerd, met zichzelf als eerste auteur, klager als tweede auteur en getuige 1 en getuige 2 als coauteurs:
..... (hierna aangeduid als P2)

Later is deze conferentiebijdrage vrijwel ongewijzigd opgenomen in een conferentieboek, dat in 2016 door de uitgever als e-book is gepubliceerd.

De klacht, zoals gedeponereerd en later toegelicht in documenten en de hoorzitting, heeft de volgende componenten:

- **Proces:** P2 is geschreven en ingestuurd zonder overleg met klager. Klager leerde van het bestaan ervan via een melding van ResearchGate.
- **Auteurschap:** P2 is voor een zeer groot deel gebaseerd op werk/publicatie van klager, waar beklagde geen noemenswaardige bijdrage aan heeft geleverd, terwijl hij zichzelf wel als eerste auteur heeft opgevoerd.
- **Inhoud:** Door zijn coauteurs niet te betrekken maakt beklagde zich kwetsbaar voor fouten, bv door voortschrijdend inzicht sinds publicatie van P1. Een specifiek punt door klager genoemd is het gebruik van onbetrouwbare data in een voorbeeld in P2.
- **Hergebruik:** P2 presenteert het zelfde werk dat in P1 is beschreven, zij het in een ander kader geplaatst en met een verschuiving van de nadruk op technische inhoud naar de context van het gebruik van de methode. Klager stelt tevens dat hij niet akkoord zou zijn gegaan met de manier waarop P2 is geschreven als hij was geraadpleegd. Zijn bezwaar betreft met name de manier waarop het werk is gepresenteerd ('opgeklopt'), en in enige mate het gebruik van onzekere of geconstrueerde data in een voorbeeld van de toepassing. Hij wil daarom niet als auteur verbonden zijn aan P2 en vraagt om terugtrekking er van.

Relevante elementen uit de code:

De klacht raakt aan verschillende aspecten van de TU/e Code zowel als de VSNU-code, en is daarom ontvankelijk verklaard. Relevante artikelen zijn:

Uit de TU/e code:

Artikel 2.1

Ze respecteren en erkennen intellectueel eigendom en auteurschap. Plagiaat is onaanvaardbaar

Artikel 2.2

Ze claimen alleen auteurschap als ze een echte bijdrage aan het gepresenteerde resultaat hebben geleverd.

Uit de VSNU-code:

Artikel 1.3.

Door correcte bronvermelding wordt duidelijk gemaakt welke de intellectuele herkomst is van de geciteerde of geparafraseerde teksten. Dit geldt ook voor informatie afkomstig van het internet en uit anonieme bronnen. Zonder bronvermelding worden geen teksten of resultaten van onderzoek van anderen overgenomen.

Artikel 1.4.

Auteurschap wordt erkend. In het vakgebied gebruikelijke regels worden daarbij nageleefd.

Artikel 1.5.

Een wetenschapsbeoefenaar zal geen (delen uit) eerder gepubliceerd eigen werk opnieuw publiceren als ware dit een nieuwe bijdrage aan de wetenschappelijke literatuur. Wanneer hij eerder gepubliceerde bevindingen opnieuw publiceert, zal hij dat door correcte bronvermelding of op andere in zijn vakgebied aanvaarde wijze duidelijk maken. Hergebruik zonder bronvermelding van korte teksten die al dan niet samen met coauteurs zijn gepubliceerd is binnen veel wetenschapsgebieden geoorloofd en zelfs gebruikelijk indien het gaat om korte passages in inleiding, theorievorming en methodebeschrijving.

Deze aspecten hebben betrekking op het publiceergedrag.

Maar ook de 'zorgvuldigheid' en 'betrouwbaarheid' zijn mogelijk in het gedrang: door werk van anderen te publiceren zonder de coauteurs te betrekken en te bevragen op mogelijk voortschrijdend inzicht, bestaat de mogelijkheid dat de auteur zich niet heeft vergewist van de juistheid van de data. Dit valt onder artikel 1 van de TU/e gedragscode.

Tenslotte is er in deze casus sprake van publicatiegedrag van een hoogleraar dat gevolgen heeft voor een student, een situatie die volgens met name de VSNU-code om speciale zorgvuldigheid vraagt: goed mentorschap (VSNU code art 1.8).

Reactie van de beklaagde

Beklaagde erkent volledig dat hij fout heeft gehandeld en bedankt klager voor het indienen van de klacht, die hem duidelijk heeft gemaakt dat zijn manier van werken bij het maken van publicaties niet goed was. Hij heeft dit kort na het ontvangen van de klacht ook uit eigen beweging gemeld bij de decaan van de faculteit. Hij spreekt nadrukkelijk uit in het vervolg

veel strikter te zijn in het proces, het opnemen van bijdragen van studenten, de communicatie met coauteurs, etc. Kortom, deze klacht was een wake-up call voor beklagde. Hij verontschuldigt zich uitvoerig en neemt de volledige verantwoordelijkheid op zich.

Overwegingen van de commissie.

De Commissie stelt het volgende vast:

Klager heeft de uitkomsten van zijn masterstage gepubliceerd als conference bijdrage P1. Beklaagde was daarbij niet als auteur betrokken. Grote delen van de tekst van dit paper komen overeen met P2, al is dit paper geschreven met het oog op de toepassing van de door klager ontwikkelde methoden door een andere beroepsgroep. Klager is genoemd als medeauteur. Klager heeft echter geen toestemming gegeven voor overname van delen P1 in een nieuwe publicatie. Uit de getuigenverklaringen is gebleken dat de beide andere coauteurs evenmin toestemming hebben gegeven. De eigen bijdrage van beklagde aan P2 is beperkt tot de presentatie van de methode in een andere context. Beklaagde heeft deze gang van zaken erkend.

Wat betreft de verschillende componenten van de klacht overweegt de Commissie het volgende:

- **Auteurschap:** De commissie merkt op dat P2 in wezen geen andere wetenschappelijke inhoud heeft dan P1, terwijl beklagde van P1 geen auteur was. De getuigenverklaringen op dit punt onderschrijven dat P2 weinig toevoegt aan P1, behalve een kadering voor een ander publiek: *'De inhoudelijke bijdrage van <beklaagde> aan beide artikelen is beperkt. Hij heeft een introductie toegevoegd, de formules van <klager> weggelaten en een voorbeeld van het project van het bedrijf toegevoegd.'*

Daarmee is het eerste auteurschap zeker misplaatst. Daarnaast staat vast dat geen toestemming van klager is verkregen om gebruik te maken van zijn onderzoek c.q. P1. Klager en de coauteurs van P1 zijn wel vermeld als auteurs, zodat in strikte zin niet kan worden gesproken van strijd met art. 2.1 TU/e code c.q. 1.4 VSNU code. Desondanks is de Commissie van oordeel dat dit gedrag hoe dan ook onzorgvuldig is.

- **Inhoud**

P2 geeft een voorbeeld-applicatie van de methode die in P1 is geïntroduceerd. Voor dit voorbeeld zijn input-data nodig die (nog) niet of onvoldoende betrouwbaar beschikbaar waren. Klager heeft in zijn stageverslag wel een voorbeeldapplicatie opgenomen en daarbij duidelijk gemaakt dat deze uitsluitend als een voorbeeld diende: de data was slechts voor de gelegenheid aangemaakt, maar had geen enkele realiteitswaarde. Hij achtte het om deze reden niet juist om dit voorbeeld op te nemen in P1. In P2 is echter wel zo'n voorbeeld opgenomen, waarbij wel is opgemerkt dat het slechts een voorbeeldapplicatie betreft en dat de data onbetrouwbaar is.

De commissie is op dit punt van mening dat P2 voldoende duidelijk aangeeft dat het om een voorbeeld van applicatie van de methode gaat waarvoor inputdata is gebruikt die geen grond in daadwerkelijke metingen heeft. Het is zeer onwaarschijnlijk dat een onderzoeker die P2 leest op basis van die data een verkeerde onderzoeksrichting in zal slaan. De commissie is er daarom niet van overtuigd dat omwille van de

correctheid/integriteit van gepubliceerd materiaal rectificatie nodig is (maar zie 'hergebruik').

- **Hergebruik:** De manier waarop P2 is geschreven valt onverkort onder wat in de VSNU code art 1.5 wordt besproken: het artikel presenteert al gepubliceerd werk in een nieuw jasje. Weliswaar wordt verwezen naar het werk van klager, maar niet op zodanige wijze dat het de lezer duidelijk wordt dat P2 niet meer dan een her-presentatie is daarvan. Bovendien wordt uitsluitend naar het stageverslag verwezen, wat een intern rapport is. Het gepubliceerde artikel P1 blijft zodoende buiten beeld. Ook wordt niet duidelijk dat grote stukken tekst evenals figuren letterlijk zijn overgenomen uit P1. Doordat de auteurs van P1 tevens – zij het zonder het te weten – als coauteur van P2 zijn opgevoerd is er geen sprake van plagiaat, maar deze auteurs zijn wel in de situatie gebracht dat zij in strijd met VSNU art.1.5 handelen: hergebruik.

De commissie kan beklagde volgen in de redenering dat het nodig kan zijn, vanuit de verantwoordelijkheid jegens de maatschappij, om werk dat in een wetenschappelijk artikel is gepubliceerd nog eens op een andere manier onder de aandacht van een andere doelgroep te brengen, om de kans te vergroten dat het onderzoek tot valorisatie komt.

Echter, de manier waarop dat hier is gebeurd is in ernstig conflict met de code. Beklaagde zelf schendt de wetenschappelijke integriteit door onvoldoende duidelijk te maken dat het reeds gepubliceerd werk betreft (zie: auteurschap). Daarnaast heeft hij, zoals opgemerkt, zijn coauteurs in de situatie gebracht dat zij in strijd hebben gehandeld met art. 1.5 van de VSNU code.

Voor beklagde is dit een van de redenen om te stellen geen auteur van P2 te willen zijn en daarom om rectificatie te vragen.

Daarnaast voert klager aan dat hij fundamentele bezwaar heeft tegen manier waarop zijn werk in P2 is gepresenteerd, die hij 'opgeklopt' en in strijd met de wetenschappelijke normen vindt. Dit weegt des te zwaarder voor hem omdat het juist deze manier van omgaan met wetenschappelijk onderzoeksresultaten is waar hij tijdens zijn stage in het bedrijf steeds strijd tegen heeft moeten voeren. Ook hierom is het onacceptabel voor hem om als coauteur verantwoordelijk te zijn voor P2.

Beklaagde geeft aan dat het voor de valorisatie van het onderzoek wel erg belangrijk is om het zo te presenteren dat de beoogde doelgroep daadwerkelijk kennis nemen van het onderzoek en iets gaan doen met de resultaten daarvan. Om zo'n brug te slaan kan het nodig de wetenschappelijke resultaten in een andere vorm/stijl te presenteren dan voor collega-onderzoekers. Naar zijn mening blijft de publicatie daarbij in het domein van de wetenschap – het wordt geen journalistiek.

Hoewel de commissie begrip heeft voor het feit dat beklagde zich inzet om het onderzoek in kwestie tot valorisatie te brengen en daarvoor een op de doelgroep afgestemde vorm kiest, meent de commissie dat het bezwaar van klager hier gegrond is. Daarin weegt mee dat klager een fundamenteel verschil in de publicatiecultuur in het bedrijfsleven en de academie aan de orde stelt. Daarnaast weegt mee dat klager als student opkomt voor de wetenschappelijke integriteit.

De Commissie is echter wel gevoelig voor het argument van beklagde dat het werk gepubliceerd moet worden in een vorm die impact genereert maar wel in overeenstemming is met de wetenschappelijke mores, en roept beide partijen op om deze optie te exploreren.

Met betrekking tot te nemen stappen:

Tijdens de hoorzitting heeft beklagde aangegeven bereid te zijn om naar de uitgever van P2 (conferentiebijdrage en e-boek) te schrijven en om terugtrekking te verzoeken.

Hij vroeg zich wel af wat dit zou uithalen, aangezien de publicatie toch al gedrukt /online beschikbaar is. De commissie is van mening dat het niettemin zo is dat een gepubliceerde rectificatie wel degelijk effectief is, terwijl de online versie waarschijnlijk eenvoudig verwijderd kan worden. In ieder geval wordt daarmee formeel ook de verantwoordelijkheid van klager voor een publicatie waar hij m.b.t. het hergebruik van een eerdere publicatie en stijl van presenteren gegrond bezwaar tegen heeft, opgeheven.

Onder de omstandigheden vindt de commissie dat dit de aangewezen weg is. Daarbij neemt de Commissie het volgende in overweging. Ten aanzien van de manier waarop de publicatie tot stand is gekomen geeft beklagde ook toe niet te hebben gehandeld in overeenstemming van de Codes en de geest daarvan. Hij is hier open over en is gecommitteerd aan de verbetering van zijn werkwijze in toekomst. Beklagde heeft zich door deze klacht gerealiseerd dat hij een veel striktere manier van werken moet hanteren. Hoewel uit verklaringen van zowel de beklagde als de getuigen is op te maken dat het niet om een incident maar om een werkwijze ging, heeft de commissie de overtuiging dat er geen kwade wil in het spel was en vertrouwt de Commissie er op dat beklagde zich voortaan volgens de academische code zal gedragen.

Conclusie

Klacht is op alle punten gegrond bevonden. De houding van beklagde geeft blijk oprecht voornemen te verbeteren. Naar het oordeel van de commissie zijn verdere stappen niet nodig.

Blijft het feit van de publicatie die de wetenschappelijke integriteit op meerdere manieren schendt. Hoewel naar het inzicht van de commissie de publicatie niet zodanig onjuist informatie bevat dat dit op zich een reden zou zijn voor rectificatie, zijn de door de klager aangevoerde bezwaren tegen de publicatie gegrond. De commissie beveelt het College aan om het aanbod van beklagde om artikelen P2 – conferentiebijdrage en boekhoofdstuk - terug te trekken op te volgen en hem daaraan te houden.

3. Aanvankelijk oordeel College van Bestuur

In haar aanvankelijk oordeel van (datum) 2017 oordeelde het College van Bestuur dat zij het advies van de Commissie volledig overnam.

4. Definitief oordeel College van Bestuur d.d. 30 augustus 2017

Er is noch door klager noch door beklagde beroep aangetekend bij het LOWI. Op 30 augustus 2017 is het aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur omgezet in het definitieve oordeel van het College van Bestuur.